

ГОДИШЊА НАГРАДА СРПСКИ КРИВАК 2021

Годишња награда СРПСКИ КРИВАК додељује се за нарочите заслуге и допринос неговању српске традиције, као и за врхунска достигнућа у науци, технологији, уметности, образовању, привреди, пољопривреди, култури, спорту... Награда се састоји од фигуре СРПСКИ КРИВАК изливане у бронзи, Плакете и Приступнице Удружењу. Добитници годишње награде СРПСКИ КРИВАК за 2021. годину су:

1. Мирјана Бобић Мојсиловић , за књижевност
2. Ева Рас , за културу
3. Милка Стојановић, за музику и уметност
4. Зоран Гајић, за спорт
5. Жељко Мирковић, за постигнућа у области филма и дигиталних медија
6. Проф. др Драган Симеуновић, за друштвене науке

Мирјана Бобић Мојсиловић дипломирала је на Факултету политичких наука, смер новинарство. Новинарством се бави од 1979. године кад је постала сарадник „Омладинских новина“ и „Дуге“. Била је уредник у часопису „Интервју“, а затим уредник-аутор у „Дуги“. Писала је за НИН, Младину, Данас, Ослобођење, Недељу, Политику, ТВ ревију, Став, Демократију итд. Радила је више емисија на телевизији. Прву књигу, збирку кратких прича Баба немој ништа да ме питаш објавила је 1997, након чега су уследили романи Дневник српске домаћице, Хепи енд, Мајке ми, бајка, Оно све што знаш о мени, и бројни други. Ауторка је шест позоришних комада који су извођени у Народном позоришту, Атељеу 212, Звездара театру,... Ауторка је неколико самосталних изложби слика. Неколико пута је добила награду „Златни бестселер“ и добитница је „Златне значке“ Културно-просветне заједнице Србије.

музици“.

Милка Стојановић, оперска певачица, дебитовала је 1960. у Народном позоришту. Од 1967. била је неколико година у Метрополитен опери у Њујорку, а касније поново у Народном позоришту, до 1993. године. Током каријере одиграла је мноштво главних сопранских улога у скоро свим великим операма. Добитница је бројних награда: Октобарска награда града Београда за улогу Елзе у опери „Лоенгрин“, две награде Народног позоришта за улоге у „Травијати“ и „Атили“, награда Народног позоришта за животно дело, четири спомен-плакете града Београда, награда Савеза композитора Југославије „Златна лира“ за интерпретације дела домаћих аутора. Часопис “Opera News” из Њујорка доделио јој је награду “Golden Voice“, на основу мишљења стручне јавности и оперске публике, чиме је сврстана у четири најлепша гласа 20. века. Интернационални биографски центар у Кембриџу уврстио ју је 1997. године у енциклопедију „Ко је ко у

бешћутног и безобзирног говора, у коме се не обазире на уобичајене норме изражавања, а и због анегдоте о жустром сукобу са Јосипом Брозом Титом. Ева је позната и као сликарка и књижевница, чија су дела уживала наклоност критике и била преведена на неколико језика.

Ева Рас, филмска, позоришна и телевизијска глумица, сликарка, књижевница и драматуршкиња. дипломирала је на Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду 1963. а касније је завршила и драматургију на Факултету драмских уметности. У каријери дугој више од шездесет година, Расова је одиграла неколико стотина улога. Највећу популарност доживела је захваљујући култим остварењима Љубавни случај или трагедија службенице ПТТ и Биће скоро пропаст света. Прва је добитница Награде „Царица Теодора“, као и Великог печата за животно дело, Југословенске кинотеке. Пажњу млађих генерација привукла је као интернет-феномен, првенствено због свог

светског клупског првака.

Зоран Гајић је председник Одбојкашког савеза Србије и бивши тренер одбојкашке репрезентације СР Југославије и Русије. Репрезентацију Југославије је преузео у марту 1995. године. Са југословенским тимом освојио две бронзане (1995. у Грчкој и 1999. у Аустрији), једну сребрну (1997. године у Холандији) и једну златну европску медаљу (2001. у Чешкој). Освојио је сребро на Светском првенству 1998. године у Јапану, и две олимпијске медаље — бронзану у Атланти 1996. и златну на Летњим олимпијским играма у Сиднеју. Године 2011. са азербејџанском женском одбојкашким екипом Рабита, за коју је играло пет српских играчица, освојио је титулу

Жељко Мирковић, режисер и професор филма и дигиталних медија завршио је Академију Уметности у Београду и Мастер студије у медијима у Великој Британији. Припрема докторску дисертацију на тему “Документарни филм кроз историју рата и мира”. За своје филмове освојио 62 интернационалне награде. Његов документарни филмови **ДРУГИ СУСРЕТ** из 2013. и **ТЕСЛИН НАРОД** из 2018. су се квалификовали за номинацију за Оскара за дугометражни документарни филм 2014., односно 2020. године. Радио је као професор филма и дигиталних медија у САД. Власник је продукцијске куће „Optimistic Film“ од 2007. године.

Проф. др Драган Симеуновић је српски политиколог, редовни професор на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, вршилац дужности директора Академије за националну безбедност при Безбедносно-информативној агенцији, инострани члан Академије наука и умјетности Републике Српске и сарадник Института за политичке студије. Добитник је више награда и признања као што су Златна медаља за заслуге 2021. године и Награда града Београда за друштвене и хуманистичке науке за 2019. годину. Научни рад професора Симеуновића је посвећен теорији, историји и филозофији политике. Аутор је бројних књига и научних радова као што су Историја српске политичке мисли „Нација и глобализација, Тероризам, Српска колективна кривица и многе друге. Аутор је и драме „Нови светски поредак као тумачење судбине“, која је играна у Звездара театру.